

Fredagen den 8 juni

1 § Jordbruk och fiske

Landsbygdsminister Eskil Erlandsson

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för
jordbruk och fiske den 14–15 maj 2012**

**Information och samråd inför möte i Europeiska union-
ens råd för jordbruk och fiske den 12 juni 2012**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och hälsar lands-
bygdsministern med medarbetare välkomna.

Vi börjar tidigt i dag eftersom en del ska i väg på konselj.
Därför föreslår jag stor återhållsamhet när det gäller återrap-
porterna och kanske också, om än i mindre utsträckning, när
det gäller informationspunkterna.

Vi konstaterar som inledning att det inte finns några A-
punkter.

När det gäller återrapporten från den 14–15 maj inbjuder
vi till frågor. Finns det några frågor på återrapporten? Nej.
Vi lägger återrapporten till handlingarna.

Vi går till punkt 4 om förordningen om den gemensamma
marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Anf. 2 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det danska ordförandeskapet har som ni vet
ambitionen att vid jordbruks- och fiskerådet summera mark-
nadsordningen till en så kallad allmän inriktning. Jag tycker
att det danska ordförandeskapet har lyckats bra med att ta
fram ett kompromissförslag som tar hänsyn till de olika läg-
ren bland medlemsländerna. De utestående frågor vi har kvar
att lösa och som är av stort intresse för Sverige är intervent-
ionslagring, konsumentinformation och hur vi ska ta hand

om den oönskade fångst som fiskarna kommer att få när utkastförbudet har införts.

Om vi börjar med interventionslagringen kan jag säga att regeringen står fast vid att alla interventionsåtgärder ska fasas ut. Vi hade gärna sett att stödet till privat lagring fasats ut tidigare än senast år 2019, som är ett årtal som finns i kompromissförslaget. Vi tycker dock att det är bra att det fastslås ett slutdatum.

När det gäller konsumentinformation anser jag att det är viktigt att konsumenterna har tillgång till den information de behöver för att göra medvetna val. Som jag har sagt tidigare ser jag ingen nytta i att reglera frivillig konsumentinformation, och jag tycker att det är bra att ordförandeskapet har strukit denna artikel.

Den sista och kanske svåraste frågan vi har kvar inom marknadsordningen är vad vi ska göra med den oönskade bifångsten. Denna fråga behöver diskuteras vidare, men det är av vikt att man tar vara på bifångsten på bästa sätt.

Anf. 3 JENS HOLM (V):

Jag har en fråga om producentorganisationerna, som ska få ökad status och ett större ansvar. Jag undrar om landsbygdsministern inte är rädd för att det innebär att vi flyttar det som borde vara lagstiftarnas och myndigheternas ansvar ut till kommersiella företag och att de ska reglera sig själva.

Anf. 4 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Vi håller med regeringen i dess ansats men vill invända mot att regeringen vill blockera vattenbrukets tillgång till återställningspengar. Om man ändå ska ha denna typ av reglering borde man även ge odlad fisk dess beskärda del, anser vi.

Sedan har vi tidigare haft synpunkter på de kollektiva inslagen i artikel 26 ff. Jag anmäler därmed avvikande mening.

Anf. 5 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vi vill se så få marknadsstörande element som möjligt, som nämnden väl känner till, och tycker att det är viktigt att producenterna ges möjlighet att anpassa sin produktion till den marknad som är. Det innebär att vi vill se så få marknadsstörande element som möjligt. Samtidigt är det viktigt att producenterna, eftersom de oftast är småföre-

tagare, har möjlighet att sluta sig samman så att de kan nå den marknad som ofta är ska vi kalla det storskalig.

2011/12:38
8 juni

Sedan har vi i vårt land numera lagt uppgiften att styra detta på det som är vårt jordbruksverk, och vi förutsätter att de sköter den marknadsordning som kommer på detta område likaväl som de sköter dem som finns på andra områden, som ligger inom mitt ansvarsområde. Så här långt har jag inte haft anledning att ha några synpunkter på det, utan de har skött det på det sätt det ska skötas.

Anf. 6 ORDFÖRANDEN:

Vi kan därmed gå till beslut. Det finns stöd för regeringens position under punkt 4 men med avvikande mening från Sverigedemokraterna i enlighet med det som Johnny Skalin tidigare redogjorde för.

Vi går till punkt 5 om förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.

Anf. 7 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Även detta är en fråga om en allmän inriktning. Jag går endast igenom två centrala frågor.

Vad gäller maximalt hållbart uttag, MSY, är det angeläget för regeringen att MSY uppnås senast 2015. För oss är det särskilt viktigt att året 2015 finns med i förordningen eftersom det är det årtal man kom överens om i Johannesburgdeklarationen 2002. Många medlemsstater menar att det inte är möjligt att uppnå MSY till år 2015 för alla arter och vill därför göra ett tillägg om att bestånden ska förvaltas på ett sådant sätt att vi åtminstone når nivåer som kan producera MSY till 2015 där så är möjligt.

Sverige har under förhandlingarna drivit att året 2015 ska vara slutdatum, men det framgick ganska tidigt att vi är så gott som ensamma om den positionen. Regeringen ser därför ett behov av att hitta en lösning som fler kan ställa sig bakom.

För oss är det viktigt att en sådan kompromiss innehåller året 2015, men också att det finns ett absolut slutdatum. Ett slutdatum som nu har diskuterats är år 2020, vilket ligger i linje med det beslut om biologisk mångfald som togs i Nagoya i oktober 2010. Detta ser vi som en skärpning av beslutet från Johannesburg, där det inte finns något definitivt slutdatum. Vi förespråkar därför att vi mot denna bakgrund ska

kunna stödja ett förslag som ligger i linje med det jag just har framfört.

En annan central fråga som ligger på bordet är den om införandet av ett utkastförbud. Det är en prioriterad fråga för regeringen, och det är glädjande att det nu ser ut som att vi kan lyckas få med oss tillräckligt många medlemsstater för att införa ett utkastförbud på EU-nivå. Det återstår fortfarande många diskussioner och förhandlingar om årtalen för genomförandet, så det får vi anledning att återkomma till utskottet om längre fram. Vår linje är att ett utkastförbud ska införas snarast eller så snart som möjligt.

Jag vill också uppmärksamma er på att ambitionen om en ökad hållbarhet i reformen tyvärr inte återspeglas i förhandlingarna om en havs- och fiskerifond. Jag återkommer till denna fond under nästa punkt på dagordningen.

Anf. 8 HELENA LEANDER (MP):

Vi i Miljöpartiet har sedan tidigare en avvikande mening i denna fråga, men jag har också lite nya bekymmer sedan vi har fått se ordförandeskapets förslag som jag tycker är en riktigt dålig urvattning av kommissionens förslag.

Nu är det ordförandeskapets förhoppning att man ska kunna anta en allmän inriktning redan innan parlamentet fastställer sin ståndpunkt. Det kan det säkert finnas skäl att göra ibland, men i detta läge där det är ett så dåligt förslag som föreligger undrar jag om det inte är bättre att vänta tills parlamentet har kommit med sin ståndpunkt. Den kan rimligen inte vara sämre i alla fall.

Om nu landsbygdsministern skulle lyckas linda hela rådet kring sitt finger och få ett bra förslag kan man gå med på det redan nu, men är regeringen i så fall – om det är så dåligt och man kanske bara får marginella förbättringar – beredd att avstå från att vara med på en allmän inriktning och i stället förespråka att man väntar med att låsa rådets positioner till efter det att parlamentet har intagit sina?

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Låt mig ställa en formfråga: Är det kvalificerad majoritet i denna fråga? Ja.

Vi har haft överläggningar om alla dessa tre punkter; det hade vi i höstas. Vänsterpartiet har anmält avvikande mening.

Jag vill precis som Helena Leander ta upp vikten av att Sverige står fast vid slutdatumet 2015 vad gäller maximalt hållbart uttag. Egentligen skulle det vara gällande nu för fiskeripolitiken – problemet med överfiske har varit allmänt känt väldigt länge. 2015 har ju tidigare varit det slutdatum man har talat om.

Då kanske ministern säger att politik handlar om att kompromissa och att man måste ge och ta, men det gäller inte i detta läge. Det måste finnas något land i rådet som säger att 2015 ska vara det absoluta slutdatumet. Om det inte finns ett land som gör det har de progressiva krafterna i EU-parlamentet ingenting att referera till, utan då har de ett enigt råd emot sig. Då finns det ingen progressiv kraft man kan ta vara på.

Jag tycker alltså att det är otroligt viktigt att Sverige inte viker sig, åtminstone inte på detta stadium. Det tycker jag vore helt förödande, för då kommer det att bli 2020. Då skjuter man alltså ännu längre på datumet, och det vore mycket olyckligt.

Anf. 11 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Som jag har sagt vid ett flertal tillfällen i olika sammanhang är vi så gott som ensamma om att stå för det vi står för. Jag tycker att det är en jätteframgång att vi nu får bort osäkerheten enligt det förslag som finns, där meningen ”där så är möjligt” inte finns med längre. Den kommer nämligen – det är jag övertygad om – att användas av dem som inte vill ha det vi vill ha, det vill säga skjuta allting på en mycket osäker framtid.

Nu får vi i enlighet med Nagoyaöverenskommelsen ett absolut fixår. Även om vi står kvar vid 2015 får vi alltså ett absolut slutår, och det gäller för alla arter – inte bara där så är möjligt. Jag tycker faktiskt att det är en stor framgång för Sverige och den linje och position som jag tror att vi är riktigt överens om i vår riksdag. Jag önskar och hoppas att vi kan stå bakom detta. Alternativet, att stå utanför när diskuss-

ionerna med parlamentet sedermera ska tas, ser jag inte som ett alternativ för den som önskar och vill ha ett hållbart fiske.

Känner jag majoriteten i parlamentet – och det tror jag att jag gör ganska väl – kommer de inte att driva på åt det håll vi vill, snarast tvärtom. Vi kommer inte att vara med i dessa diskussioner om vi ställer oss utanför det förslag som nu ligger på bordet från det danska ordförandeskapet.

Anf. 12 CARINA OHLSSON (S):

Herr ordförande! Jag blir delvis lugnad men inte helt. Det är dock mycket bra att ministern säger att man verkligen driver frågan om hållbart fiske. Det har varit en del framgångar, men det är mycket som återstår.

Vi vidhåller ändå de avvikande meningar som vi har haft tidigare. Det handlar inte direkt om det som ministern har tagit upp nu, men vi vidhåller det som vi har sagt tidigare i miljö- och jordbruksutskottet och här.

Anf. 13 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag undrar om man kan kontrollera livskraften hos den fisk som kastas tillbaka.

Anf. 14 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vissa arter klarar att kastas tillbaka i vattnet, andra gör det inte. Jag är inte specialist på vilka arter som klarar det och vilka som inte gör det. Generellt kan man säga att djuphavsarter har svårare att klara den dykarsjuka som de drabbas av när de lyfts upp från stora djup i förhållande till de arter som simmar i lite grundare vatten.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Ska vi ta frågan om förhandlingsstrategin igen?

Anf. 16 HELENA LEANDER (MP):

Jag tackar för svaret. Som jag ser det handlar denna fråga inte bara om hur långt man kan sträcka sig i en kompromiss utan också om *när* rådet ska låsa sina slutsatser. Jag var inne på att det i detta läge kanske inte är vettigt att redan nu låsa positionerna i en allmän inriktning.

Sedan vet inte jag hur möjligheterna ser ut att få gehör för linjen om ni i rådet skulle vänta till efter det att parlamentet

Anf. 17 JENS HOLM (V):

Jag vill understryka att det vore olyckligt om det blev ett enigt råd som landade på det senaste slutdatumet 2020. Då finns det ingen progressiv referens kvar att förhålla sig till.

Ministern säger att vi står utanför, men jag tycker snarare att det är tvärtom, alltså att vi lägger den progressiva positionen i centrum. Alla kan förhålla sig till den svenska positionen. Det är därför det är så viktigt att ni inte viker er.

Anf. 18 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det är bara att konstatera att när ordförandeskapet hittar den kvalificerade majoritet som ett ordförandeskap har att hitta så kör man, så att säga. Är vi inte med i den då är vi utanför. Om vi inte är med är risken uppenbar att det blir en kvalificerad majoritet som innebär att det inte blir något slutår över huvud taget. Jag tror att det är ganska lätt för ordförandeskapet att hitta den majoriteten. Det är därför jag är så angelägen om att vi är med som den progressiva kraft som vi är och som jag hoppas att vi är ense om i denna riksdag.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Då sammanfattar jag. Jag finner att det finns en avvikande mening från Socialdemokraterna, som är en upprepning av en tidigare anmäld avvikande mening i miljö- och jordbruksutskottet. Det finns en gemensam avvikande mening, med en annan lydelse, från Miljöpartiet och Vänsterpartiet. Med hänsyn tagen till dessa finns det stöd för regeringens position och upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går till punkt 6 om havs- och fiskerifonden.

Anf. 20 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Regeringen kan i stort sett ställa sig bakom den sammanfattning av läget i förhandlingarna om en ny havs- och fiskerifond som ordförandeskapet har gjort, men jag tycker att läget som det nu ser ut är lite oroande.

Många åtgärder som kommissionen har föreslagit är bra, men ordförandeskapet har också föreslagit flera ändringar

som jag inte tycker speglar ambitionen med CFP-reformen. Ändringarna tar sikte på sådant som stöd för investeringar i flottan, modernisering av fartyg, motorbyten och andra liknande åtgärder som kan leda till ett ökat fisketryck. Det kan regeringen inte ställa sig bakom. Om reformen av vår gemensamma fiskeripolitik ska få ett verkligt genomslag är det viktigt att havs- och fiskerifonden finansierar åtgärder som understöder reformen.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att detta är en informationspunkt.

Anf. 22 JENS HOLM (V):

Jag har för mig att vi fick ett meddelande i går i utskottet att det var skarpt läge – även om det är en informationspunkt – men så är det inte.

Jag tycker att det är en mycket dålig rapport från kommissionen, som inte alls går på den svenska linjen. Därför tycker jag att det är viktigt att Sverige tydligt markerar att vi inte kan ha kvar alla dessa stora subventioner och att vi inte kan ha en politik som kan leda till ett ökat fisketryck.

Ni får se detta som ett medskick.

Anf. 23 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vad vi känner till är det bara fråga om en avrapportering av läget och ingenting annat.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under punkt 6.

Det finns inga Övriga frågor.

Då tackar vi landsbygdsminister Eskil Erlandsson med medarbetare för i dag.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Anna-Karin Hatt med medarbetare välkomna.

Vi har två återrapporter. En är så gammal som från februari. Den andra är från april. Finns det några frågor om återrapporterna? Nej. Då lägger vi dem till handlingarna.

Vi går till punkt 3 om transeuropeiska energinfrastrukturer. Det är en informationspunkt.

Anf. 26 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Punkt 3 handlar om en framstegsrapport som presenteras när det gäller förordningen om energinfrastruktur som vi har förhandlat ett tag i rådet. Vi kommer att fortsätta att förhandla även under hösten. Detta är bara en informationspunkt. Man förväntar sig ingen efterföljande diskussion.

Regeringen anser att rapporten ger en korrekt och bra beskrivning av hur läget i förhandlingarna i rådet ser ut.

Ni har fått lägesrapporten. Där har ni kunnat läsa om hur det aktuella förhandlingsläget är. Om ni har några specifika frågor om detta svarar jag gärna på dem. Annars föreslår jag att vi går vidare till en mer substantiell dagordningspunkt.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under denna punkt.

Vi går till punkt 4 om olja och gas till havs; säkerhetsfrågor.

Anf. 28 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Detta är en lägesrapport som handlar om säkerhet när det gäller utvinning av olja och gas till havs.

Kommissionen kommer att presentera en lägesrapport om hur arbetet går. Detta är ett förordningsförslag, och det gäller

hur förhandlingsläget ser ut. Det är på samma sätt som under tidigare punkt att ni har fått en lägesrapport som ni har kunnat ta del av, och jag svarar gärna på eventuella frågor som EU-nämnden har under denna dagordningspunkt.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Såvitt jag förstår kommer detta även att omfatta Norge, som är av särskilt intresse för oss, och deras säkerhetsarbete beträffande olja och gas.

Anf. 30 JENS HOLM (V):

Jag har två frågor. Statsrådet sade att det är ett förordningsförslag. Jag undrar därför om det är klart att det ska bli en förordning och inte ett direktiv. Vad anser den svenska regeringen i den frågan? Anser man att det ska vara en förordning eller ett direktiv?

Jag undrar om ministern anser att det nu är helt klart vad som gäller vid till exempel en olje- eller gasolycka och var ansvaret ligger, i synnerhet det ekonomiska ansvaret. Ligger det på industrin att ta det fulla ansvaret? Känns det som om det har blivit utrett nu, eller finns det saker kvar att reda ut?

Anf. 31 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det är en mycket bra fråga som Jens Holm ställer när det gäller formen för detta ärende. Man kan säga att alla medlemsstater stöder de intentioner som kommissionen har presenterat i sitt förordningsförslag. Det är alltså ett förordningsförslag som kommissionen har lagt fram.

Det som det finns oenighet om mellan medlemsstaterna rör inte intentionerna utan formen för detta. Ska det vara ett förordningsförslag eller ska det vara ett direktiv? Sverige tillhör de länder i Europa som tycker att det vore bra om det blev ett förordningsförslag så att vi får en ensartad hantering av dessa frågor i Europa. Men det är, som sagt, en av huvudfrågorna som nu diskuteras.

Också när det gäller innehållet som sådant är syftet med själva förslaget att vi ska få likvärdiga regler för olje- och gasutvinning till havs. Om man tar Östersjön som exempel har vi en situation där den svenska regeringen för några år sedan avskog ett förlängt undersökningstillstånd för Opab mot bakgrund av att vi gör bedömningen att Östersjön är ett så känsligt innanhav att det inte vore möjligt att bevilja borrh-

ning eller utvinning av olja. Då vore det oansvarigt att gå vidare.

2011/12:38
8 juni

Men det finns andra länder som utvinner olja i Östersjön. Därför är det viktigt för Sverige att veta att vi har gemensamma regler för hur ansvaret ser ut vid en eventuell olycka. Det är syftet med förordningsförslaget.

Förhandlingarna är inte klara. Därför går det inte att ge ett klart svar på Jens Holms fråga. De förhandlingarna fortsätter i höst, och Sverige kommer att bevaka intressena utifrån principen om att förorenaren är den som ska betala. Det ska vara ansvarsprincipen som gäller.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag ställde en fråga om Norge.

Anf. 33 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag nickade, men jag inser att nickningar inte kommer med i protokollet. Det stämmer att det även berör Norge, som har stora intressen i detta.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 4.

Vi går vidare till punkt 6 om Energifärdplan för 2050.

Anf. 35 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Europeiska rådet har tidigare beslutat om ett EU-mål som går ut på att vi ska minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 procent till 2050 om man jämför med utsläppsnivån 1990. Ska vi klara av det krävs det en genomgripande förändring av energisystemen i Europa. För att klara av det har kommissionen, som EU-nämnden säkert känner till, lagt fram tre färdplaner. Det är en för klimat, en för transport och en för energi. Denna Energy Road Map 2050 som kommissionen presenterade i december är den tredje färdplanen.

Nu har det danska ordförandeskapet förberett förslag till rådsslutsatser med anledning av kommissionens meddelande. I förslaget ligger målsättningen om 80–95 procents utsläppsreducering fast. Förslaget inleds med ett konstaterande om att Energy Road Map kan utgöra en vägledning i det fortsatta arbetet med att ta fram ett långsiktigt och stabilt ramverk. Sedan går man in på en, måste man säga, någorlunda balanserad avvägning mellan olika länders förutsättningar och synpunkter som skiljer sig mycket åt.

Det är viktigt att i detta sammanhang komma ihåg att vi som medlemsstater i EU har väldigt olika förutsättningar att ställa om våra energisystem och kommer framför allt från väldigt olika startpunkter.

Under förhandlingarna så här långt har regeringen fått gott gehör för flera av de frågor som vi har lyft fram som viktiga. Det gäller framför allt att tydliggöra att en omställning av energisystemet är både ekonomiskt och tekniskt möjlig. Det gäller att lyfta fram den positiva sidan av energiomställning som en möjlighet till tillväxt, inte minst med tanke på den globala efterfrågan på miljö- och energiteknik-smarta produkter.

Vi har fått gehör för vikten av marknadsbaserade styrmedel – att sätta ett pris på koldioxid – liksom vikten av forskning och utveckling och även behovet av ett fortsatt arbete med förslag till ett nytt ramverk för energipolitiken efter 2020.

Såsom klimat- och energidebatten ser ut i EU i dag, inte minst som debatten har sett ut i miljørådet tidigare under våren, ser jag det som angeläget att rådet kan anta slutsatser om Energy Roadmap 2050 nu i juni. Det är jätteviktigt för att få en grund för den nödvändiga fortsatta processen i riktning mot minskade klimatutsläpp och ett fungerande energisystem inom EU.

Från den svenska regeringens sida kan vi acceptera det nuvarande förslaget till slutsatser. Det finns dock vissa utestående frågor för vissa medlemsstater i rådet as we speak. I det fall det skulle uppstå diskussioner om ändringar på rådsmötet skulle jag behöva ha med mig ett mandat från EU-nämnden för att kunna verka för att vi kan anta slutsatser enligt de prioriteringar som jag beskrev.

Anf. 36 HELENA LEANDER (MP):

Jag vill hänvisa till den rödgröna reservationen i näringsutskottets utlåtande över färdplanen.

Anf. 37 JENS HOLM (V):

Det vill jag också göra. Den handlade om att vi vill ha 100 procent förnybart. Vi vill inte ha några satsningar på kärnkraft, som vi tycker är att backa in i framtiden.

Jag vill understryka att när dessa frågor diskuteras i andra sammanhang har vi i Vänsterpartiet sagt att målet borde vara

95-procentiga minskningar till 2050. Det borde inte vara något spann på 80–95 procent, utan det ska vara 95 procent som mål.

2011/12:38
8 juni

Anf. 38 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag undrar vilka antaganden man har som gör att man anser att färdplanen är ekonomiskt möjlig.

Anf. 39 CARINA OHLSSON (S):

Herr ordförande! Även jag anmäler att vi har en gemensam reservation.

Jag har en fråga med anledning av det som ministern sade och med anledning av de diskussioner som förekommer på klimatområdet när det gäller omställningen. När ministrar med samma ansvarsområde träffas förstår jag att det är positiva diskussioner och att detta verkligen förekommer. Men som helhet tycker jag inte att man har kunnat märka att detta är en fråga som är högt upp på dagordningen när man ser på toppmöten och så vidare. Jag tycker inte att man ser de framsteg som man kanske hade förväntat sig. Den finansiella krisen tas ofta till intäkt för att inte investera i denna typ av energiomställningar. Med anledning av de diskussioner som förekommer tror jag att ministern menar att det här är positivt, men jag kanske tolkar det fel.

Anf. 40 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag har inte så mycket kommentarer till Helena Leanders hänvisning.

När det gäller Jens Holms synpunkter och apropå kommentaren om kärnkraft kan man konstatera att EU inte har något mandat – och ska inte heller ha det enligt den svenska regeringens mening – att gå in och styra de enskilda medlemsstaternas energimix.

Det är viktigt att notera att det finns ett antal länder i Europa som är ganska starkt beroende av kärnkraften för att klara sin energiförsörjning. Alldeles oavsett vad man tycker om kärnkraften som energikälla tror jag att det faktum att energimixen i Europa ser ut som den gör också gör att vi kan konstatera att kärnkraften kommer att finnas kvar i många medlemsstater under överskådlig framtid. Det är en lång resa som man har att göra, och man har gjort olika energipolitiska val i de olika medlemsstaterna i enlighet med demokratiskt fattade beslut. Det är precis som det ska vara.

Det är mot den bakgrunden man ska se det beslut som Europeiska rådet fattade om 80–95 procents utsläppsreduktion och de ambitioner vi har satt upp när det gäller det förnybara till 2020. Det är en avvägning där Europa gemensamt utifrån olika utgångspunkter har kunnat enas om målen.

Målen för förnybart i det långa loppet, som Jens Holm går in på, är inte en fråga som vi hanterar i dagsläget. Det är någonting som kommer att komma upp i den fortsatta processen. EU-nämnden känner till att det finns en pågående diskussion om huruvida det vore lämpligt eller önskvärt att ha nya mål för det förnybara till 2030. Men det är inte en fråga som står på dagordningen för energirådet denna gång.

Jag får be Johnny Skalin upprepa sin fråga, för jag uppfattade tyvärr inte riktigt vad det var din specifika fråga gällde.

Under tiden kan jag kommentera det som Carina Ohlsson tar upp. När jag var i EU-nämnden för några månader sedan tror jag att jag ganska tydligt beskrev att jag var orolig för den diskussion som fanns i Europa. Det märktes att den finansiella krisen och den ekonomiska krisen överskuggade klimat-, energi- och miljödiskussionerna.

Jag upplever att tonläget har förändrats – inte minst vid det informella energiministermötet i Horsens märktes det tydligt. Det är ett starkt stämningsläge. Den finansiella krisen finns kvar för många medlemsstater, men den dominerar inte och översköljer inte alla andra frågor. Nu är det åter möjligt att diskutera klimatfrågor och energifrågor. Inte minst energieffektivisering var en fråga som diskuterades intensivt. Från många medlemsstater som har suttit och sitter fast i ekonomiska problem lyftes detta fram som ett sätt att faktiskt ta sig ur den ekonomiska krisen.

Jag upplever att det är ett starkt stämningsläge och att det nu på nytt är möjligt att röra sig framåt på ett annat sätt än för bara några månader sedan. Det är i grunden bra för Europa.

Anf. 41 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag ställde frågan vilka antaganden man har som grund för att Energifärdplan för 2050 är ekonomiskt möjlig. Jag menar att det är ganska höga ambitioner, och jag undrar om man har gjort någon analys av hur det påverkar tillväxten i Sverige och Europa. Och hur kommer det att på-

Anf. 42 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det är klart att det har gjorts analyser på det temat både i Bryssel och här hemma i Sverige. Utgångspunkten måste vara att se vad det är som är nödvändigt att göra för att undvika att vi får en påverkan på vårt gemensamma klimat och vårt gemensamma ekosystem som gör att förutsättningarna för mänskligt liv på jorden, såsom vi känner det, helt förändras. Det är det som är utgångspunkten för att nå klimatmålen.

Om man delar uppfattningen att det är önskvärt att vi håller oss under tvågradersmålet eller tvågradersgränsen, som det egentligen är, kan vi konstatera att det blir mycket dyrare att genomföra omställningen om vi väntar än om vi gör det nu. Om vi gör det för sent blir det mycket dyrare och får dessutom starka oönskade konsekvenser.

Vi kan se att om vi ska klara att hålla oss under tvågradersgränsen – en av de saker som kommissionen ofta lyfter fram – måste i princip alla nya energiinvesteringar i energinfrastruktur vara koldioxidfria från 2017 och framåt. Vi ska alltså inte addera någon ny koldioxidbelastning. Det är en tuff utmaning, men det visar också hur viktigt det är att inse att de investeringar som vi gör nu och det som byggs i dag kommer att stå kvar under lång tid framöver och under många år avgöra våra ekologiska fotavtryck. Det är därför det är viktigt att agera på förhand och inte i efterhand.

Sverige var det första land i världen att införa den generella koldioxidskatten i början på 1990-talet. Erfarenheten från det är att det är fullt möjligt att förena högt ställda miljö- och klimatkrav med en hög ekonomisk tillväxt. Det ett faktum och ett samband som vi försöker lyfta fram för alla dem som är intresserade av att höra det. Det kan också inspirera och illustrera att miljödriven näringslivsutveckling och miljödriven teknikutveckling är ett sätt att skapa tillväxt och framför allt att skapa en långsiktigt hållbar tillväxt.

Anf. 43 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag tar gärna del av de slutsatser som regeringen har antagit i frågan. Det gäller framför allt hur man ska lyckas med så ambitiösa miljömål, även om jag i sak håller med om att

det givetvis är bra att vi siktar högt och att vi jobbar för en bättre miljö även på detta område.

Jag kan inte underlåta att ställa en följdfråga, för jag förstår att jag inte kan få se regeringens underlag i frågorna här vid sittande bord. Hur ser den globala efterfrågan på denna typ av produkter egentligen ut utanför Europa? Inom Europa skattesubventionerar vi ju en hel del.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Nu börjar vi röra vid näringsutskottets ansvarsområde.

Anf. 45 BÖRJE VESTLUND (S):

Min fråga gäller närmast att detta är någonting som vi i Sverige har en ganska bred enighet om. Det är på det sättet vi ska arbeta. Men när vi läser rapporter och när vi tar del av vad som händer på EU-nivå är detta någonting som förkastas hela tiden.

Min fråga till statsrådet är: Vad ska regeringen spela in för att hitta en annan lösning på detta? Vi kan konstatera både när det gäller Roadmap 2050 och när vi läser energieffektiviseringsdirektivet att detta är någonting som avvisas av många länder. Vad är då alternativet för Sveriges del?

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att statsrådet får avrunda nu.

Anf. 47 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det gör jag gärna, men annars kunde vi få en spännande och lång politisk diskussion.

Den globala efterfrågan på miljö- och energiteknik är stor; det vet vi. Det är ett av skälen till att regeringen har valt att satsa på en särskild miljöteknikstrategi. Det finns bedömningar som pekar på att vid 2020 kan den globala efterfrågan på den typen av teknik vara så hög som 1 000 miljarder dollar per år.

Alla länder står inför att ställa om i en hållbar utveckling. Kina växer så det knakar och bygger miljonstäder som kräver miljöteknik. Svenska företag, och många andra, finns där för att bidra med detta. Det finns alltså en stark global efterfrågan.

Börje Vestlund påstår att andra länder förkastar denna inställning. Det är inte den upplevelse jag har. När det gäller energieffektiviseringsdirektivet upplever jag tvärtom att det

finns ett starkt stöd bland EU:s medlemsstater för att vi ska ha högt ställda ambitioner och mål för att effektivisera.

Många ser att det också är ett sätt att spara pengar.

Däremot har vi fört diskussioner om hur man ska göra det. Vilka sätt är de bästa att binda medlemsstaterna vid, och vilken flexibilitet ska olika medlemsstater ha beroende på vilken startpunkt man har?

Som jag beskrev i mitt svar till Carina Ohlsson tidigare upplever jag att det nu finns en mycket större beredvillighet bland andra medlemsstater i Europa att också se de positiva möjligheterna med energi- och klimatomställningen. Det är i grunden bra, för det visar att Europa håller på att friskna till och ta sig ur den ekonomiska krisen.

Anf. 48 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag ska inte ställa några fler frågor i detta forum. Däremot vill jag anmäla avvikande mening. Vi anser att skrivningarna förutsatt att de innebär någon medfinansiering från EU eller från svenskt håll om gas och import av densamma bör strykas. Vi anser inte att EU bör ha åsikter om vilka skattesubventioner vi ägnar oss åt i Sverige.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Då är vi beredda att gå till beslut. Jag noterar att det finns en upprepad avvikande mening från Vänsterpartiet och Miljöpartiet som går ut på att man är emot kärnkraft och fossilbaserade energislag. Även Socialdemokraterna är med på denna avvikande mening. Det är en upprepning av en tidigare lagd reservation i näringsutskottet den 26 april. Det finns också en avvikande mening från Sverigedemokraterna som har en helt annan inriktning. De motsätter sig svensk medfinansiering och anser att beslut om skattesubventioner ska vara av nationell karaktär.

Kan vi med dessa avvikande meningar ändå konstatera att det finns stöd för regeringens position och även stöd för det mandat som statsrådet begär inför de fortsatta förhandlingarna? Svaret är ja.

Då går vi vidare till punkt 7 om strategi för förnybar energi. Det är en informationspunkt.

Anf. 50 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Under denna punkt ska EU-kommissionen presentera ett nytt meddelande om en strategi för förnybar energi efter

2020. Detta är den första uppföljningen av kommissionens meddelande om Energy Roadmap. Meddelandet presenterades på den svenska nationaldagen, den 6 juni.

Just nu analyserar regeringen innehållet. Vi kommer att återkomma till riksdagen, i första hand till näringsutskottet, med mer information om innehållet och om regeringens ståndpunkt efter den analysen.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Punkt 8 är Övriga frågor. Finns det några sådana?

Anf. 52 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det finns en övrig fråga som jag kan nämna kort. Det är energieffektiviseringsdirektivet, som vi har diskuterat mycket både i utskottet och i nämnden.

Jag har förhoppningar om att det danska ordförandeskapet ska kunna informera om att man har kunnat nå en överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet om direktivet. Slutförhandlingarna pågår as we speak, så i dagsläget vet vi inte om det är möjligt. Men jag hoppas att det är vad vi kommer att få ta del av.

Anf. 53 BÖRJE VESTLUND (S):

Alla är överens om att detta måste göras. Men på vilket sätt man ska göra det är man vansinnigt oenig om. Jag ville inte begära ordet förra gången, men det är verkligen så när det gäller energieffektiviseringsdirektivet. Det framgår mycket klart av rapporterna att det råder stor oenighet om på vilket sätt man vill göra det. Det kan man inte blunda för, för det är ett problem.

Anf. 54 JENS HOLM (V):

Jag har en fråga angående stresstesterna. Har själva rapporten kommit? Får vi i så fall ta del av den?

Anf. 55 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

För att börja med Börje Vestlunds första kommentar om energieffektiviseringsdirektivet: Jag har varit djupt involverad i de förhandlingarna. Det är ett extremt viktigt direktiv. Det gäller att det blir ambitiöst och att det blir rätt. Det ska också ge möjlighet – inte minst för Sverige – att bibehålla en

del av de verkningsfulla instrument som vi redan har i Sverige.

2011/12:38
8 juni

Inte minst har vi sedan många år satt ett pris på energieffektivisering genom koldioxidskatten. Vi har programmet för energieffektivisering i industrin som vi vill kunna ha kvar. Vi har hela programmet för energieffektivisering i samhället, där vi har ett antal styrmedel och där vi har varit måna om att direktivet ska möjliggöra att vi fortsätter arbeta med det.

Det har funnits en diskussion mellan medlemsstaterna om hur mycket flexibilitet man ska ha. Ska det vara obligatoriskt med vita certifikat eller inte? Det är helt naturligt att man har en sådan diskussion.

Jag upplever att medlemsstaterna steg för steg har givit det danska ordförandeskapet de mandat man behöver för att kunna förhandla med Europaparlamentet. Den stora diskrepansen i dagsläget finns inte mellan medlemsstaterna utan snarare mellan Europaparlamentet och rådet, där Europaparlamentet hade väldigt många – jag tror att det var 1 200 – synpunkter på direktivet. Det är där förhandlingarna nu förs.

Man kan notera att medlemsstater som i andra sammanhang har haft svårt att komma överens och svårt att vilja komma överens kring rådsslutsatser om klimat eller annat är mycket angelägna om att vi ska kunna komma överens om energieffektivisering. Det är i grunden väldigt bra.

När det gäller stresstesterna i de europeiska kärnkraftverken stämmer det att vi kommer att få en lägesrapport från kommissionen. Det är egentligen inte en fråga som hör hemma i energiministerrådet, utan den hör hemma i allmänna rådet.

Beträffande den precisa frågan vilken rapportering vi har fått ta emot och vad ni kan ta del av får jag be min tjänsteman att komplettera.

Anf. 56 Departementssekreterare STEFAN APPELGREN:

Rapporten från kommissionen kan delges EU-nämnden så snart den är publik, och det tror jag att den redan är.

Rapporten säger väldigt lite om utfallet på respektive anläggning eller respektive land. Kommissionen har aldrig haft mandatet att uttala sig på det viset.

2011/12:38
8 juni

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under Övriga frågor.

Vi tackar statsrådet med medarbetare för i dag.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Lena Ek med stab välkomna till dagens framträdande inför EU-nämnden.

Det finns inga A-punkter.

Det finns återrapporter från mötena den 9 mars och den 18–19 april. För tids vinnande föreslår jag att vi bara öppnar upp för frågor till ministern. Eftersom det inte finns några frågor lägger vi återrapporterna till handlingarna.

Vi går till punkt 3, som gäller kolsänkor, markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.

Anf. 59 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Allra först vill jag säga att det är en diskussionspunkt. Beslut förväntas under senhösten. Vi kommer att ordna ett slags seminarium om de här frågorna i början på hösten för att gå igenom dem. De är ju oerhört tekniska.

Regeringen välkomnar att kommissionen nu har lagt fram ett förslag om bokföring av växthusgaser från skogsbruks- och markanvändningssektorn. Förslaget har behandlats i rådsarbetsgruppen för miljö vid fyra tillfällen, och Sverige har lämnat skriftliga synpunkter. Regeringen har haft överläggningar med miljö- och jordbruksutskottet i ett tidigt skede, den 26 april, och då informerat om kommissionens förslag till beslut om bokföringsregler för LULUCF-sektorn.

Beslutet är i ett första steg utformat som ett separat ramverk och saknar koppling till klimat- och energipaketet. Först i ett senare skede kan det enligt kommissionen bli aktuellt att inkludera LULUCF-sektorn i EU:s åtagande. Den frågan ingår alltså inte i kommissionens förslag.

Diskussionen sker med utgångspunkt från två frågor. Den första frågan är: Vad anser medlemsstaterna om den föreslagna stegvisa ansatsen?

Regeringen stöder kommissionens förslag om att LULUCF-sektorn inte i nuläget bör inkluderas i åtagandena under EU:s klimat- och energipaket. En inkludering inom ramen för 20-procentsåtagandet skulle kräva att bördefördelningen inom paketet justerades. Det är en både tekniskt komplicerad och politiskt oerhört svår process och skulle kunna urvattna klimat- och energipaketets 20-procentsmål.

Om vi inom EU skulle enas om en ambitionshöjning till 30 procent bör dock LULUCF kunna räknas in i EU:s åtagande. Men detta är som sagt var inte föremål för diskussion på måndag.

Ett beslut om bokföringsregler är bra, eftersom det lägger grunden för att på ett bättre sätt återspegla och synliggöra sektorn och dess bidrag till klimatarbetet.

Den andra frågan är: Hur kan medlemsstater bäst stimulera åtgärdspotentialen i LULUCF-sektorn i nuvarande skede, och hur kan alla involverade aktörer dela med sig av tillgodogjorda erfarenheter på bästa sätt, exempelvis genom medel som de föreslagna åtgärdsplanerna för LULUCF?

Då säger vi så här: LULUCF-sektorn har en stor potential att bidra till en effektivare nationell klimatpolitik. Sverige ser löpande över sektorns bidrag till skogs- och klimatpolitiken.

En grundförutsättning för att tillvarata den svenska skogens långsiktiga potential för att motverka klimatförändringarna är en hållbar och hög tillväxt. Detta bör ske inom ramen för hållbart skogsbruk, där bland annat skogsekosystemens förmåga att bibehålla funktioner och strukturer för biologisk mångfald och ekosystemens resiliens är viktigt.

För regeringen är det viktigt att insatser inom LULUCF-sektorn kan integreras med insatser inom andra sektorer, som energisektorn. Utöver kolinlagringen i skog och mark förser sektorn oss både med rundvirke för trävaror, massa- och pappersproduktion och med råvara för biobränslen som ersätter fossilt bränsle.

Sammantaget hjälper oss detta att nå klimat- och energipaketets utsläppsmål och förnybarhetsmål. Den mest lämpliga kombinationen av insatser varierar från land till land och från fall till fall. Det behövs därför en tydlig koppling till andra politikområden, såsom energi-, närings-, jordbruks- och skogspolitiken. Regeringen är därför tveksam till kommissionens förslag om krav på åtgärdsplaner för LULUCF-

sektorn om de inte utformas med hänsyn till de insatser som görs i andra sektorer.

2011/12:38
8 juni

I kommissionens förslag finns dessutom en risk för dubbelrapportering av information och ökad byråkrati, som redan sker på skogsområdet och inom övervaknings- och rapporteringsförordningen.

Regeringen analyserar för närvarande möjliga förbättringar och synergier med annan lagstiftning. Framför allt bör samordning ske med den översyn som nu pågår av övervaknings- och rapporteringsförordningen, för att undvika onödig byråkrati.

Anf. 60 JENS HOLM (V):

Jag tycker att det är bra att regeringen driver linjen att det måste bli bättre rapportering och bättre redovisning, att vi helt enkelt måste få bättre kontroll över markanvändningens koppling till växthuseffekten.

Jag skulle vilja ta upp att ministern varnar för att inräkandet av LULUCF kan innebära en ambitionssänkning för klimatåtagandena. Jag är också rädd för att det kan vara ett stort kryphål, helt enkelt – att man kan hänvisa till markanvändning, skog och så vidare och då inte behöver fullgöra de stora åtaganden som man egentligen ska fullgöra.

Därför känns det helt ologiskt att regeringen vill ta med LULUCF vid en ambitionshöjning av EU:s klimatåtaganden till 30 procent. Jag förstår inte varför man då ska kunna räkna in LULUCF, i synnerhet inte när läget är så oklart. Vi har väldigt lite information om hur mycket markanvändning, skog och så vidare bidrar med till växthuseffekten.

Som jag tolkar det har detta inte varit regeringens linje tidigare. Att räkna in LULUCF vid en ambitionshöjning till 30 procent verkar vara något nytt som har kommit in. Det skulle jag vilja att ministern kommenterar.

Anf. 61 HELENA LEANDER (MP):

Jag är också bekymrad över att ett inkluderande av LULUCF i det övriga åtagandet riskerar att bli en ambitions-sänkning, dessutom väldigt osäker till effekterna, eftersom vetenskapen kring LULUCF:s effekter är så oklar ännu.

Vi har tidigare haft en avvikande mening där vi menar att LULUCF ska ha ett separat åtagande som är skilt från de övriga åtagandena, och den vill jag upprepa.

Anf. 62 CARINA OHLSSON (S):

Herr ordförande! Jag hänvisar till den gemensamma avvikande mening som vi har haft tidigare.

Jag är också väldigt tveksam. Jag tyckte att den ansats som ministern redogjorde för var bra, att det riskerar att bli en ambitionssänkning och att man skulle ha seminarier och skulle fördjupa sig i frågan framöver. Men sedan kom detta med att det ändå skulle vara tänkbart om ambitionsnivån skulle höjas till 30 procent. Jag tycker inte riktigt att det stämmer överens, för då behöver man väl vara säker på att det ger effekt.

Det fanns mycket bra i den helhet som Lena Ek talade om, med hållbart skogsbruk och annat. Men jag tycker faktiskt att man bör vänta och se och verkligen vara säker, så att inte det ena tar ut det andra.

Vi vidhåller den avvikande meningen.

Anf. 63 Miljöminister LENA EK (C):

Detta är egentligen en lite prematur diskussion, eftersom det inte ingår i de två frågor som ska diskuteras på måndag under denna diskussionspunkt, utan det kommer senare.

Jag tycker ändå att det är viktigt att problematisera runt den senare delen. Vi verkar vara helt överens om att det till 2020 skulle innebära att man fick öppna hela klimatkpaketet och omförhandla bördefördelningen, vilket vi vet var otroligt svårt förra gången och vi absolut ska undvika. Vi vet att det finns länder som inte skulle acceptera överenskommelsen i dagens läge – det är faktiskt sju åtta länder. Dessutom är de 20 procent som ligger enligt min åsikt en för låg nivå. Där tror jag att vi är helt överens.

Sedan behöver vi fundera över det som eventuellt blir nästa steg. Polen vidhåller sitt veto mot att gå till 30 procent. Dessutom ska frågan inte diskuteras på måndag. Vi har också ont om tid.

Jag vill ändå säga att det finns en problematik som kallas The Energy Loophole. Det uppkommer när man inte behöver inkludera LULUCF och ökar avverkningen för att använda biomassan som bioenergi för att ersätta fossila bränslen. Detta leder till minskade bokförda fossila utsläpp samtidigt som det reducerade nettoupptaget i skogen inte behöver bokföras. Den situationen är någonting som vi behöver värdera. Där har vi fortfarande inte kunskap om hur stor effekt det

ger. Det riskerar i så fall att ännu mer underminera ett potentiellt 30-procentsmål.

2011/12:38
8 juni

Mot bakgrund av att det är väldigt tekniskt komplicerat är mitt förslag att vi inbjuder till en hearing eller ett seminarium om dessa frågor i början på hösten innan det blir beslutsläge för LULUCF. Då vet vi också lite mer om hur statistik räknas. Det är mycket i bakgrunden om hur man värderar, olika definitioner och termer som är väldigt luddigt och besvärligt att hantera.

Jag noterar att om de två frågor som ställs vid diskussionen på måndag är vi överens, och det är bra.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Det finns en avvikande mening från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet som är en upprepning av det ställningstagande som man gjorde i miljö- och jordbruksutskottet den 26 april.

Punkterna 4, 5 och 6 är strukna.

Vi går till punkt 7 som rör det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Det är en beslutspunkt.

Anf. 65 Miljöminister LENA EK (C):

Det gäller sjunde miljöhandlingsprogrammet. Regeringen välkomnar utkastet till rådsslutsatser om EU:s kommande sjunde miljöhandlingsprogram som väl återspeglar regeringens prioriteringar.

Rådsslutsatserna är ett viktigt inspel till kommissionens förslag och pekar på visioner för EU:s miljöpolitik fram till 2050. Det är en vision om en grön, konkurrenskraftig och resurseffektiv ekonomi samt en giftfri, ren och sund miljö.

Regeringen har drivit och fått gehör för att denna vision inbegriper en giftfri miljö och giftfria resurssnåla kretslopp för att stärka skyddet för hälsa och miljö för nuvarande och framtida generationer med fokus på barns känslighet.

Slutsatserna omfattar det för kemikaliepolitiken viktiga utmaningarna att åtgärda risker med hormonstörande ämnen, kombinationseffekter och nanomaterial. Här vill jag också passa på att informera ledamöterna om att Nederländerna har tagit initiativ till att via ett brev uppmana kommissionen att vidta åtgärder avseende nanomaterial. Nederländerna kom-

mer att ta upp frågan på miljörådet den 11 juni i samband med diskussionen om det sjunde miljöhandlingsprogrammet. Sverige välkomnar initiativet och har för avsikt att ge sitt stöd till Nederländerna i frågan.

Regeringen välkomnar även att det sjunde miljöhandlingsprogrammet ska bygga vidare på och komplettera pågående processer såsom färdplanen för resurseffektivitet, färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050 och EU:s strategi för biologisk mångfald samt understryker EU:s roll som global aktör.

För att kunna förverkliga visionen krävs att vi genomför och tillämpar EU:s miljölagstiftning för att uppnå bättre miljö och hälsa för EU:s medborgare. Regeringen välkomnar att vikten av genomförande av EU:s lagstiftning lyfts fram så tydligt i rådsslutsatserna, det vill säga implementeringen.

På miljörådet kommer en diskussion med all sannolikhet att föras om hur klimatfrågan ska återspeglas i rådsslutsatserna. Här går åsikterna isär huruvida det sjunde miljöhandlingsprogrammet bör belysa klimat mer generellt och att Färdplan 2050 är en viktig utgångspunkt för detta som flertalet medlemsstater ställer sig bakom eller om programmet bör begränsas enbart till klimatanpassning samt inte inbegripa någon hänvisning till Färdplan 2050.

Det är exakt samma motstånd i klimatfrågan som vi ser genomgående i ett antal miljö- och klimatfrågor inom EU just nu.

Anf. 66 CARINA OHLSSON (S):

Herr ordförande! Jag vet inte om det hör hit, men eftersom man också kan ta upp kemikalie- och hälsofrågor undrar jag: Kommer ministern att lyfta upp frågan om bisfenol A som vi har hört om på senare tid? Passar det under denna punkt? Jag vet att alla länder inte alls är överens med den ståndpunkt vi har i Sverige, men det kan vara intressant att höra.

Anf. 67 JENS HOLM (V):

Var står egentligen Sverige i diskussionen om huruvida man ska lyfta in klimat eller inte i sjunde miljöhandlingsprogrammet?

Anf. 68 Miljöminister LENA EK (C):

Vi är självklart för att det ska vara med. Det blir väldigt svårt att hantera miljöfrågorna om man inte tar ett samlat grepp över samtliga miljöfrågor. Miljöhandlingsprogrammet är tänkt att vara en grund för det fortsatta arbetet. Det är oerhört besvärligt. Jag förutser väldigt tuffa diskussioner på den här punkten. Det är klart att vi gör allt vi kan för att det ska komma med. Det är alldeles självklart.

När det gäller miljöhandlingsprogrammet går man inte in på detaljer. Det finns en punkt om kemikalier, en A-punkt. Det handlar om kvicksilver. Det har varit en svensk paradgren, höll jag på att säga, i decennier. Där tycker vi att kommissionen kan vara tuffare. Coreper har enats om rådsslutsatser. Det ser ganska bra ut.

När det gäller bisfenol A kommer jag att nämna det. Jag kommer också att ta upp det i en bilateral med miljökommissionären. Anledningen är att kommissionen är väldigt motvillig när det gäller de delförbud där vi försöker gå före med förbud mot bisfenol i barnmatsburkslock.

Det finns två åsikter inom kommissionen om bisfenol A. Där ser miljö- och kemikaliesidan liksom jag med stor oro på de rapporter som kommer om bisfenol medan livsmedelssäkerhetsmyndigheten European Food Safety Agency godkänner bisfenol och tycker att det ska kunna användas.

På samma sätt finns det motsatta åsikter om azofärgämnen inom två kommittéer inom Efsa. Det rimliga är att kommissionen sorterar ut vad den tycker och att man inte har olika myndigheter som tycker olika saker. Det är väldigt bekymmersamt för den svenska regeringen när vi försöker trycka på och driva denna fråga.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar att det finns stöd för regeringens position under punkt 7.

Punkt 8 gäller biologisk mångfald.

Anf. 70 Miljöminister LENA EK (C):

Utkastet till rådsslutsatser om biologisk mångfald handlar om de viktigaste frågorna som kommer att diskuteras vid det elfte partsmötet i Hyderabad i Indien i oktober. Veckan innan hålls det sjätte partsmötet för konventionens protokoll om biosäkerhet, det så kallade Cartagena-protokollet.

Den viktigaste frågan på miljöområdet handlar om mobilisering av resurser för att genomföra besluten från Nagoya 2010. De ambitiösa globala målen från Nagoya kan bara nås om finansieringen förbättras. I Nagoya var alla parter överens om att alla länder har ett ansvar för att se till att tillräckliga resurser mobiliseras. En process startades därför för att fastställa globala mål för detta.

Målsättningen vid partsmötet i Hyderabad är att besluta om dessa mål. Många länder kräver dock att man först tar fram robust kunskap om utgångsläget för finansiering. Detta krav kan bli svårt att leva upp till. Risken är därför att genomförandet av de politiska åtagandena från Nagoya fastnar på rena teknikaliteter.

Regeringens stöder ordförandeskapets utkast till rådsslutsatser som syftar till att EU har en pragmatisk ansats i förhandlingarna om mål för resursmobilisering vid partsmötet i Hyderabad i oktober.

Pragmatism och flexibilitet kommer att krävas av samtliga under detta partsmöte för att vi ska kunna enas om en väg framåt, konkretisera olika alternativ samt stödja en sund utveckling av innovativa finansieringsmekanismer som kompletterar befintliga åtaganden.

Några länder har velat vara tydligare med att EU behöver en flexibel linje medan ett antal länder poängterat att villkoren måste vara uppfyllda för att mål ska kunna fastställas.

Regeringen stöder rådsslutsatserna, som bör kunna samla alla EU-länder bakom en stabil utgångspunkt inför partsmötet. Regeringen är öppen för att ytterligare betona vikten av flexibilitet för EU:s del och att ha beredskap för att lätta upp de villkor som fastlagts då det är viktigt att komma framåt i genomförandet av målen i Nagoya.

Regeringen stöder även ordförandeskapets förslag att ta upp genetiska resurser, marina frågor och starten för ekosystempanelen, IPBES. Arbetet i konventionen om biologisk mångfald, CBD, med att hjälpa FN:s generalförsamling att identifiera ekologiskt värdefulla marina områden på djuphavet bör även fullföljas.

När det gäller IPBES har EU hamnat i en svår situation i och med att EU inte har fått gehör för kravet på medlemskap i organisationen. Regeringen anser att det är viktigt att detta diskuteras och får en lösning så snart som möjligt. EU har varit den starkaste motorn i förhandlingarna om IPBES. Det

vore en stor förlust för både EU och IPBES om EU-länderna inte deltog i detta arbete. Det är dock oklart om denna fråga kommer att diskuteras vid rådsmötet.

Inför partsmötet för Cartagena-protokollet om biosäkerhet tar rådsslutsatserna bland annat upp efterlevnadsfrågan, kapacitetsuppbyggnad samt socioekonomiska konsekvenser.

Anf. 71 JENS HOLM (V):

En av de springande punkterna är resursmobilisering till utvecklingsländerna. Jag undrar lite vad det är som döljer sig bakom den sista meningen i den svenska positionen, att det behövs en pragmatisk och flexibel ansats för förhandlingen om mål för resursmobilisering. Det känns som en något märklig formulering. Det är en sådan formulering som kan betyda lite vad som helst.

Du var inne på kreativa finansieringskällor, Lena Ek. Jag undrar vilka konkreta finansieringskällor som regeringen kan tänka sig. Jag undrar också om regeringen har avsatt särskilda svenska medel för att föra över till utvecklingsländerna och ifall det är additionella medel, det vill säga om det är nya pengar, så att det inte tas från det ordinarie biståndet.

Anf. 72 Miljöminister LENA EK (C):

Vi har som i väldigt många internationella förhandlingar två linjer. Det är grovt sett en nord och en syd. Den ena linjen handlar om att det ska finnas villkor uppfyllda för att målen ska kunna fastställas. Den andra linjen är en mer flexibel linje.

Mellan dessa två grupperingar är det ganska stora slitningar. Vi känner igen det från klimatförhandlingarna, eller hur? Sverige var väldigt aktivt i förhandlingarna i Nagoya och spelade en viktig roll där. Den medlande rollen mellan industriländer och fattiga länder tror vi att Sverige kommer att behöva använda också i dessa förhandlingar. Det handlar väldigt mycket om trust building. Det upplever jag i många stycken är den klassiska svenska rollen.

Det är därför bra om det finns utrymme för att kunna ge och ta och just vara pragmatisk och flexibel så att vi inte stannar på formaliafrågor och får en situation som liknar den i förhandlingarna för de långlivade klimatgaserna. Det är det som ligger bakom denna lösa skrivning.

2011/12:38

8 juni

Resursmobilisering kommer inte fram förrän man har löst ifall man ska ställa villkoren först eller diskutera finansieringen först. Det är ett för tidigt läge helt enkelt att titta på det.

När vi talar om innovativa finansieringsmekanismer finns det inte några nya källor här, utan det är samma förslag som cirkulerar i klimatförhandlingarna. Vi måste vara beredda att längre fram finnas med både när det gäller hur det ska utformas och vilka finansieringskällor det ska vara samt naturligtvis när det gäller summor.

Om vi jämför med finansieringen av till exempel Gröna fonden i klimatförhandlingarna är det kanske någon gång efter nyår som det är dags att diskutera den svenska insatsen där. Här ligger det mycket längre fram. Jag hoppas att det ska komma så snart som möjligt, men det är svårt, och just nu är det besvärliga låsningar i förhandlingarna.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Vi är beredda att gå till beslut. Det finns stöd för regeringens position under punkt 8.

Punkt 9 är reducerad till A-punkt, som vi har stött på tidigare i nämnden.

Vi går vidare till punkt 10 om utsläppssnålt samhälle 2050. Det är en informationspunkt. Där är tydligen Polen den stora stötestenen.

Anf. 74 Miljöminister LENA EK (C):

Den frågan är dragen från listan eftersom det inte går att få fram ett beslut. Informationen är den kortfattade att det danska ordförandeskapet har valt att göra så för att det vore förödande att få ett tredje veto på denna punkt. Därför är den nedflyttad från beslutspunkt till informationspunkt.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

De kommer förhoppningsvis med någon tanke om fortsättningen, eller?

Anf. 76 Miljöminister LENA EK (C):

Möjligen muntligt.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Punkt 11 är Övriga frågor. Där har statsrådet redan tagit upp bisfenolfrågan. Är det något annat som statsrådet vill säga eller som nämndens ledamöter vill fråga om?

2011/12:38

8 juni

Anf. 78 Miljöminister LENA EK (C):

Den svenska förhandlingspositionen inför Rio är väl känd för EU-nämnden. Den har vi gått igenom, och den driver vi. Det som ansågs viktigt då är fortfarande på agendan. Våra förhandlare jobbar hårt. Det finns nu inga formella förhandlingsdagar kvar; konferensen öppnar om tio dagar. 79 paragrafer är klara, 259 återstår. Den stora delegationen från riksdagen och övriga samhället som finns med i Rio kommer alltså att behöva vara väldigt aktiv under den veckan. Förhoppningen är att vi ska kunna lösa det mesta då, men det ser i dagens läge inte särskilt bra ut.

Anf. 79 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet med medarbetare för i dag.

Innehållsförteckning

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	1
Anf. 3 JENS HOLM (V)	2
Anf. 4 JOHNNY SKALIN (SD)	2
Anf. 5 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	2
Anf. 6 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 7 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	2
Anf. 8 HELENA LEANDER (MP)	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 10 JENS HOLM (V)	4
Anf. 11 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	4
Anf. 12 CARINA OHLSSON (S)	4
Anf. 13 JOHNNY SKALIN (SD)	5
Anf. 14 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	5
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 16 HELENA LEANDER (MP)	5
Anf. 17 JENS HOLM (V)	5
Anf. 18 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	5
Anf. 19 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 20 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	6
Anf. 21 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 22 JENS HOLM (V)	6
Anf. 23 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	6
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	6
2 § Transport, telekommunikation och energi (energi)	7
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 26 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	7
Anf. 27 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 28 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	7
Anf. 29 ORDFÖRANDEN	7
Anf. 30 JENS HOLM (V)	7

Anf. 31	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	8
Anf. 32	ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 33	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	8
Anf. 34	ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 35	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	8
Anf. 36	HELENA LEANDER (MP).....	9
Anf. 37	JENS HOLM (V).....	9
Anf. 38	JOHNNY SKALIN (SD).....	10
Anf. 39	CARINA OHLSSON (S)	10
Anf. 40	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	10
Anf. 41	JOHNNY SKALIN (SD).....	11
Anf. 42	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	11
Anf. 43	JOHNNY SKALIN (SD).....	12
Anf. 44	ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 45	BÖRJE VESTLUND (S).....	12
Anf. 46	ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 47	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	12
Anf. 48	JOHNNY SKALIN (SD).....	13
Anf. 49	ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 50	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	13
Anf. 51	ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 52	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	13
Anf. 53	BÖRJE VESTLUND (S).....	14
Anf. 54	JENS HOLM (V).....	14
Anf. 55	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	14
Anf. 56	Departementssekreterare STEFAN APPELGREN	15
Anf. 57	ORDFÖRANDEN.....	15
3 §	Miljö	16
Anf. 58	ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 59	Miljöminister LENA EK (C).....	16
Anf. 60	JENS HOLM (V).....	17
Anf. 61	HELENA LEANDER (MP).....	18
Anf. 62	CARINA OHLSSON (S)	18
Anf. 63	Miljöminister LENA EK (C).....	18
Anf. 64	ORDFÖRANDEN.....	19
Anf. 65	Miljöminister LENA EK (C).....	19
Anf. 66	CARINA OHLSSON (S)	20
Anf. 67	JENS HOLM (V).....	20
Anf. 68	Miljöminister LENA EK (C).....	20
Anf. 69	ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 70	Miljöminister LENA EK (C).....	21

2011/12:38
8 juni

Anf. 71	JENS HOLM (V)	21
Anf. 72	Miljöminister LENA EK (C)	22
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 74	Miljöminister LENA EK (C)	22
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 76	Miljöminister LENA EK (C)	23
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 78	Miljöminister LENA EK (C)	23
Anf. 79	ORDFÖRANDEN	23